

i Frankrig, ogsaa under et radikalt-social-demokratisk Styre, ville De se, hvor ganske anderledes liberalt man har stillet sig her i Landet overfor Spørgsmaalet om at forhandle med saadanne Foreninger. Men jeg mener, at de forskellige Etater kunne ved de Forhandlinger, de føre med saadanne Foreninger, styrke den Opfattelse hos Funktionærerne, at det er en absolut Forudsætning for, at saadanne Forhandlinger overhovedet føres, at der ikke under nogen Omstændighed kan være Tale om, at disse Foreninger billige eller anspore til Strejke eller noget, der i mindste Maade kan falde ind derunder.

Endelig har jeg endnu en Bemærkning at gøre, og den er til det ærede Medlem fra Assens, hvis Interesse for hele denne Sags gode Fremme jeg i høj Grad paa-skønner. Det ærede Medlem viste sin Interesse for denne Sag, da han som Indenrigsminister sørgede for, at man fik en god og kyndig Ledelse af Udvalgsforhandlingerne ved den Formand og den Sekretær, han var med til at skaffe Fællesudvalget. Det ærede Medlem udtalte, at det muligvis var uheldigt, at man noget sent var kommen i Gang med at nedsætte dette Fællesudvalg. Jeg vil da oplyse, at den Gang Konflikten i 1908 blev standset ved det Mæglingforslag, der blandt andet indeholdt Bestemmelsen om dette Fællesudvalgs Nedsættelse, var det en almindelig Opfattelse hos begge Parter, at det vilde være rigtigt, at man ventede noget med at lade Fællesudvalget træde i Virksomhed. Naar en stor Konflikt har været, og den lige er bleven standset, trænge Sindene til en lille Smule Pusterum, inden de gaa i Gang med det rent fredelige Arbejde. Det var man fra begge Sider enig om, og deraf kom det, at dette Fællesudvalg ikke blev nedsat straks, men at man ventede nogen Tid dermed. I Virkeligheden mener jeg, at denne Ventetid har bidraget sit til at fremme Arbejdet.

Overfor det ærede Medlems i øvrigt naturlige Betragtning af dette Forhold har jeg troet at burde give denne rent faktiske Oplysning.

Birek: Overfor den højtærede Minister vil jeg gøre den Bemærkning, at Forligsmanden ikke er saa svær at finde, vi have 3 Mænd her i Landet, der allerede have udført en Forligsmands Opgave, nemlig de Herrer Bramsen, Deuntzer og Ussing.

Den højtærede Minister gjorde en enkelt Fejl i sit Foredrag, selvfølgelig en

Fortalelse, men han maa ikke gentage den. Han brugte om Forligsmandens Mægling Ordet: „Kendelse“. Den højtærede Minister er sikkert klar over, at det ikke er en Kendelse, han skal afsige, det er en Mægling, han skal udføre. Jeg vilde anse det for heldigt, om den højtærede Minister ikke var kommen til at begaa denne Fejl, da det kan fremme Modstanden mod at udruste Forligsmanden med den nødvendige Beføjelse.

Jeg vender mig saa til den radikale Ordfører, det ærede Medlem fra Sakskøbing (Rørdam), han var meget vred paa mig. Nu skal jeg tilgive ham hans Vrede, fordi han har været saa elskværdig at til-lade mig at tale før min Tur, og naar en Mand har gjort mig noget godt, er jeg altid villig til bagefter at tilgive ham meget ondt. Naar det ærede Medlem var forarget over min Tales Længde og Omfang, vil jeg dog dertil sige, at det er ganske berettiget, at jeg, første Gang, tror jeg, i de Aar, jeg har siddet i Folketinget, Forretningsordenen giver Mulighed for at behandle Forholdet mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, griber Lejligheden til ikke blot at sige som Begrundelse af min Stilling det, jeg mener at vide om Forholdet mellem Arbejdernes og Arbejdsgivernes Organisationer, men ogsaa til at antyde, hvilken Lovgivning jeg ønsker, naar vi her faa to Love, som jeg mener kun ere et Led i en Række Love, jeg i og for sig ønsker. Jeg har ikke anden Mulighed, naar jeg ikke vil optage Finanslovbehandlingen. Det ærede Medlem og hans Partifæller pleje heller ikke i den Grad at være ømme over Tiden. Naar de Herrer forleden under Forespørgselen til Forsvarsministeren beständig talte om de 6 Mill. Kr., tror jeg, dette laa betydeligt længere fra Emnet end det, jeg fremførte i Gaar.

Det ærede Medlem fra Slagelse (Lange) var vred over, at jeg talte om Arbejdsgiverforeningens Sprængning. Selvfølgelig er det altid saa sin Sag at spaa, men jeg søger kun — det ærede Medlem kan godt sige, det er teoretisk — at slutte mig til, hvor Udviklingen vil gaa, ud fra de Erfaringer, jeg har om Stemningen i mange Haandværkerkredse og paa den anden Side i visse Industrikredse. Jeg skal ærligt tilstaa, at jeg tror, Arbejdsgiverforeningen kun med meget Besvær kan holdes sammen. I dette Øjeblik har den en neutral Formand, som ser venligt til Haandværkerne og ogsaa til den anden Side, men der kunde godt tænkes Forhold, hvor han ikke var i Stand til at holde de stridende